בקרונות של ציפורי היה מעשה וכדרבי אמי דאמר רבי אמי והוא שהיתה סיעה של בני אדם כשרין עוברת לשם, וכדר' יוחנן בן נורי בתרוייהו היכא דלא טענה ברי לא"ע בעינן תרי רובי והא דלא קאמר בשיטתיה לעולם דלא טענה ברי משום דבאתקפתא לא קאמר לי' בטוענת ברי כו' לי' נמי נוכל לפרש דבשיטתיה נמי תיירי בברי ולהיכא מנו ולא תקשי הלכתא להלכתא דדוקא דיעבד פסיק שמואל כר"ג כדאמר לעיל ואת לא תעביד עובדא עד דהיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל משמע דברוב אחד שרי לכתחלה רב חייא בר אמי סבר דלכתחלה בעינן תרי רובי ומתני' קתני הרי זו תגשא דמשמע לכתחלה:

דלמא אזלא איהי לגבייהו · פי' לתוך ביתם דאפילו בתוך העיר לא חשיב קבוע דדמי לגמלא בין החנויות דלא חשיב קבוע וכן גבי תיוקי מושלך בעיר לא חשיב קבוע הואיל ולא נמצא בבית ולכך פירש בקונטרס שפירש בועל מביאו וא"ח דבגזיר פ"ב (דף יב. ושם) פריך אהא דאמר האומר לשלוחו לא קדשתי לי אשה סתם אסור בכל הנשים שבעולם מקן סתומה ומסיק אמינא לך אלא אשה דלא ניידא ואת אמרת לי איסורא דנייד וכי תימא ה"נ בשוקא אשכחה וקדיש התם הדרא לגיחותא משמע לגבי אדם לא שייך כל דפרים מרובא פרים משום הדר לגיחותיה ולאו פירכא היא דהתם בשעת האיסור כשזה בא על שום אשה הדרא לגיחותא האשה שקידש השליח אבל הכא כי אזלי איהו לגבה בשעה שאוסרה הרי הוא נייד: **פרט** לזורק אבן גנו · תימה דלר' שמעון קבוע מצא ליה ואין לומר דמסקינן בפ' הנשרפין (סנהדרין דף עט. ושם) דר"ש סבר כרבי דילף מתיבה דתיבה אייתר ליה ואדרב לו לקבוע דלית ליה דרבי דהא בתין מתכוין פטור מממון*:

וספק נפשות להקל · תימה למ"ד התראת ספק לא שמה התראה אפילו ספק נפשות להחמיר פטור משום דהתראת ספק היא ואי למ"ד שמה התראה היכי פטרינן ליה כשגמלא שישראל הרג הא מיחייב בהכה את זה וחזר והכה את זה* ובטומר כשאמרו לו אל תזיק אע"ג דספק הוא וי"ל דשאני התם שיודע בודאי שיבא לידי איסור אם אינו יודע שודאי יבוא לידי איסור שאינו יודע אם מי יכה:

וליוחסין לא בעינן תרי רובי ורמינהי כו' · הוה מצי לשנויי שאני תיובתא דליתי לי' חזק' דכשרו' ולרב

לא בעינן תרי רובי והתנן מצא

בקרונות של ציפורי היה מעשה וכדרבי אמי דאמר רבי אמי והוא שהיתה סיעה של בני אדם כשרין עוברת לשם, וכדר' יוחנן בן נורי בתרוייהו היכא דלא טענה ברי לא"ע בעינן תרי רובי והא דלא קאמר בשיטתיה לעולם דלא טענה ברי משום דבאתקפתא לא קאמר לי' בטוענת ברי כו' לי' נמי נוכל לפרש דבשיטתיה נמי תיירי בברי ולהיכא מנו ולא תקשי הלכתא להלכתא דדוקא דיעבד פסיק שמואל כר"ג כדאמר לעיל ואת לא תעביד עובדא עד דהיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל משמע דברוב אחד שרי לכתחלה רב חייא בר אמי סבר דלכתחלה בעינן תרי רובי ומתני' קתני הרי זו תגשא דמשמע לכתחלה:

דלמא אזלא איהי לגבייהו · פי' לתוך ביתם דאפילו בתוך העיר לא חשיב קבוע דדמי לגמלא בין החנויות דלא חשיב קבוע וכן גבי תיוקי מושלך בעיר לא חשיב קבוע הואיל ולא נמצא בבית ולכך פירש בקונטרס שפירש בועל מביאו וא"ח דבגזיר פ"ב (דף יב. ושם) פריך אהא דאמר האומר לשלוחו לא קדשתי לי אשה סתם אסור בכל הנשים שבעולם מקן סתומה ומסיק אמינא לך אלא אשה דלא ניידא ואת אמרת לי איסורא דנייד וכי תימא ה"נ בשוקא אשכחה וקדיש התם הדרא לגיחותא משמע לגבי אדם לא שייך כל דפרים מרובא פרים משום הדר לגיחותיה ולאו פירכא היא דהתם בשעת האיסור כשזה בא על שום אשה הדרא לגיחותא האשה שקידש השליח אבל הכא כי אזלי איהו לגבה בשעה שאוסרה הרי הוא נייד: **פרט** לזורק אבן גנו · תימה דלר' שמעון קבוע מצא ליה ואין לומר דמסקינן בפ' הנשרפין (סנהדרין דף עט. ושם) דר"ש סבר כרבי דילף מתיבה דתיבה אייתר ליה ואדרב לו לקבוע דלית ליה דרבי דהא בתין מתכוין פטור ממון*:

וספק נפשות להקל · תימה למ"ד התראת ספק לא שמה התראה אפילו ספק נפשות להחמיר פטור משום דהתראת ספק היא ואי למ"ד שמה התראה היכי פטרינן ליה כשגמלא שישראל הרג הא מיחייב בהכה את זה וחזר והכה את זה* ובטומר כשאמרו לו אל תזיק אע"ג דספק הוא וי"ל דשאני התם שיודע בודאי שיבא לידי איסור אם אינו יודע שודאי יבוא לידי איסור שאינו יודע אם מי יכה:

וליוחסין לא בעינן תרי רובי ורמינהי כו' · הוה מצי לשנויי שאני תיובתא דליתי לי' חזק' דכשרו' ולרב

לא בעינן תרי רובי והתנן מצא

מתני' אוכא רוב פירש לזנות דלא מיחזקא אמרינן דלא מיחזקא אמרינן דלא מיחזקא אמרינן